

Wzorzec FCI nr 65 /06. 04.1998/, wersja angielska

MALTAŃCZYK

POCHODZENIE: Kraje środkowego obszaru Morza Śródziemnego.

PATRONAT: Włochy.

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA:
27.11.1989.

KLASYFIKACJA: Psy ozdobne i do towarzystwa.

KLASYFIKACJA F.C.I.: Grupa 9 Psy do towarzystwa i ozdobne.
Seksja 1 Bichony i rasy pokrewne.
Nie podlegają próbom pracy.

ZARYS HISTORII RASY: Nazwa nie oznacza, iż rasa pochodzi z wyspy Malta; przymiotnik „maltański” pochodzi bowiem od semickiego słowa „malat”, oznaczającego azyl lub przystań. Źródłosłów pojawia się także w nazwach wielu nadmorskich miejscowości, m.in. w nazwie nadadriatyckiej wyspy Méléda, sycylijskiego miasta Melita oraz samej nazwie wyspy Malta. Przodkowie tych małych piesków żyli w portach i nadmorskich miastach środkowego obszaru Morza Śródziemnego, gdzie polowali na myszy i szczury, licznie spotykane w portowych składach i ładowniach. Już Arystoteles (384-322 p.n.e.) wzmiankuje o rasie małych piesków; filozof określił je łacińską nazwą „canes melitenses”. Psy te znane były w Starożytnym Rzymie; były ulubionym towarzystwem matron, opiewanym w I stuleciu przez poetę Strabona. Maltańczyki były częstym motywem, obecnym w renesansowym malarstwie, ukazującym te małe salonowe pieski o boku pięknych kobiet ówczesnej epoki.

WRAŻENIE OGÓLNE: Niewielkich gabarytów; o wydłużonym ciele; okryty bardzo długą, białą szatą; bardzo elegancki; noszący głowę dumnie i dystygowanie.

ISTOTNE PROPORCJE: Długość tułowia przekracza o około 38% wysokość w kłębie. Długość głowy jest równa 6/11 wysokości w kłębie.

USPOSOBIENIE/TEMPERAMENT: Żywy, czuły, bardzo łagodny i inteligentny.

GŁOWA: Długości równej $6/11$ wysokości w kłębie. Dość szeroka – szerokość przekracza nieznacznie połowę długości.

OKOLICA MÓZGOCZASZKI:

Czaszka: Nieznacznie dłuższa od kufy. Wymiar międzyjarmowy przekracza połowę długości głowy. W wymiarze strzałkowym bardzo nieznacznie jajowata (owalna). Pokrywa czaszki płaska, z lekko zaznaczonym grzebieniem potylicznym. Wypukłe kości czołowe i dobrze rozwinięte łuki nadoczodołowe. Wgłębienie bruzdy czołowej zaznaczone tak słabo, że aż niewidoczne. Boczne płaszczyzny kości ciemieniowych lekko wypukłe.

Stop: Silnie zaznaczone wgłębienie czołowo-nosowe tworzy kąt 90° .

OKOLICA TWARZOCZASZKI:

Nos: Stanowi przedłużenie grzbietu kufy. Część przednia, widziana z boku, biegnie w linii pionowej. Nos duży, z rozwartymi nozdrzami, zaokrąglony i zupełnie czarny.

Kufa: Długość kufy równa $4/11$ długości głowy; stanowi zatem nieco mniej, niż jej połowę. Okolica podoczodołowa dobrze wyprofilowana. Głębokość wynosi 20% mniej, niż długość. Boki kufy równoległe, lecz kufa widziana z przodu nie może sprawiać wrażenia graniastej, ponieważ jej przednią część łączą z częściami bocznymi krzywizny. Kufa zupełnie prosta, z dobrze zaznaczoną bruzdą w części środkowej.

Wargi: Widziane z przodu, w miejscu połączenia, górne wargi mają kształt szeroko rozwartego łuku. Niezbyt rozwinięte na głębokość, o niewidocznym spojeniu wargowym. Górne wargi doskonale dopasowane do dolnych, tak, iż granicę dolnej części kufy wyznacza zuchwa. Krawędzie warg muszą być absolutnie czarne.

Szczeka i zuchwa: Normalnie rozwinięte i sprawiające wrażenie lekkich; doskonale dopasowane. Zuchwa, o prostych ramionach, nie jest ani wystająca, ani też cofnięta w części przedniej.

Zęby: Łuki zębowe doskonale dopasowane; zgryz nożycowy. Zęby białe; uzębienie dobrze rozwinięte i pełne.

Oczy: Otwarte, o żywym, bystrym wyrazie; większe, niż przeciętne; kształt raczej okrągły. Powieki ściśle przylegają do gałek ocznych, które nigdy nie są osadzone głęboko, lecz raczej na poziomie przedniej części głowy; są one jedynie nieznacznie wypukłe. Oczy osadzone niemal w płaszczyźnie czołowej. Widziane z przodu, nie mogą odsłaniać białkówek. Oczy koloru ciemnej ochry. Czarne obwódki powiek.

Uszy: Niemal trójkątne; ich szerokość stanowi ok. 1/3 długości. Osadzone wysoko ponad łukiem jarzmowym, przylegające do boków czaszki, lekko uniesione.

SZYJA: Pomimo bujnej okrywy włosowej widoczna linia karku. Górny profil łukowaty. Długość stanowi około połowę wysokości w kłębie. Noszona w górze, bez śladu luźnej skóry.

TULÓW: Długość od szczytu łopatek do końca zadu przekracza o 38% wysokość w kłębie.

Linia grzbietu: Prosta do nasady ogona.

Kłęb: Nieznacznie wysklepiony ponad linię grzbietu.

Grzbiet: Długość stanowi ok. 65% wysokości w kłębie.

Zad: W przedłużeniu linii lędźwiowo-grzbietowej bardzo szeroki i długi; nachylenie wynosi 10° poniżej linii poziomej.

Klatka piersiowa: Pojemna; głęboka poniżej poziomu łokci, z niezbyt wysklepionymi żebrami – obwód klatki piersiowej przekracza o 2/3 wysokość w kłębie. Mostek bardzo długi.

OGON: Osadzony w poziomie zadu, gruby u nasady i cienki na końcu. Długość odpowiada około 60% wysokości w kłębie. Tworzy pojedyncze, duże zagięcie, którego koniec opada między biodra, dotykając zadu. Ogon zagięty na jedną stronę tułowia jest dopuszczalny.

KOŃCZYNY

KOŃCZYNY PRZEDNIE: Całkowicie przylegające do tułowia; łapy ustawione prosto i równolegle.

Łopátka: Długość wynosi 1/3 wysokości w kłębie, a nachylenie poniżej linii poziomej – od 60° do 65°. W stosunku do pośrodkowej płaszczyzny ciała ustawiona niemal pionowo.

Ramię: Dłuższe, niż łopátka, stanowiące od 40 do 45% wysokości w kłębie; nachylone pod kątem 70° w stosunku do linii poziomej.

Dobrze przylegające do tułowia w 2/3 górnej części, natomiast jego oś podłużna jest niemal równoległa do płaszczyzny pośrodkowej ciała.

Lokcie: Równoległe do płaszczyzny pośrodkowej ciała.

Przedramię: Szczupłe, o słabo widocznych mięśniach, lecz o dość mocnym kośćcu – w stosunku do wielkości psa.

Nadgarstek : W linii pionowej z przedramieniem; ruchomy; nie powinien być pogrubiały; pokryty delikatną skórą.

Śródrezcze: Posiada te same cechy budowy, co nadgarstek. Ze względu na swą krótkość, ustawione jest pionowo.

Przednie łapy: Okrągłe, palce zwarta i wysklepione. Wszystkie opuszki powinny być czarne; pazury również powinny być czarne lub przynajmniej ciemne.

KOŃCZYNY TYLNE: W całości – o mocnym kośćcu; równoległe i – widziane z tyłu – ustawione pionowo od końca zadu do podłoża.

Udo: Dobrze umięśnione; tylna krawędź wypukła. Równoległe do pośrodkowej płaszczyzny ciała; biegnąc ku dołowi i przodowi jest nieznacznie ukośne w stosunku do pionu. Długość stanowi niemal 40% wysokości w kłębie, a szerokość jest nieco mniejsza, niż długość.

Podudzie: O ledwie zauważalnej bruździe między ścięgnem a kością; nachylenie poniżej linii poziomej wynosi 55°. Nieznacznie dłuższe, niż udo.

Staw skokowy: Kąt w stawie skokowym wynosi 140°.

Śródstopie: Odległość od podłoża do stawu skokowego wynosi nieco więcej, niż 1/3 wysokości w kłębie. Długość odpowiada wysokości stawu skokowego. Idealnie proste.

Tylne łapy: Okrągłe i zbudowane tak, jak przednie.

CHÓD/RUCH: Równomierny, delikatnie muskający podłoże; swobodny, z krótkimi i bardzo szybkimi krokami w truchcie.

SKÓRA: Zupełnie przylegająca do wszystkich części ciała; pigmentowana w ciemne plamy i plamy koloru czerwonego wina, szczególnie na grzbiecie. Obwódki powiek, trzecia powieka oraz wargi – czarne.

SZATA

WŁOS: Gęsty, lśniący, błyszczący, opadający ciężko, jedwabisty, bardzo długi na całym ciele. Prosty na całej długości, bez śladu fal czy loków. Włos na tułowiu powinien być dłuższy, niż wynosi wysokość w kłębie; winien opadać ciężko do ziemi, jak peleryna, przylegając ściśle do tułowia, nie odsłaniając skóry; nie może także tworzyć

kępek, ani kosmyków. Kępki lub kosmyki są dopuszczalne na kończynach przednich, od łokcia do łapy oraz na kończynach tylnych, od kolana do łapy. Brak podszycia. Na głowie szata bardzo długa, podobnie, jak na kufie, gdzie zlewa się z brodą, jak również na czaszce, gdzie opada, zlewając się z sierścią, pokrywającą uszy. Na ogonie sierść opada na jedną stronę, tzn. na słabiznę i udo, sięgając stawu skokowego.

MAŚĆ: Czysto biała; dopuszczalny jest także blady odcień kości słonowej. Tolerowany jest natomiast ślad blado-pomarańczowego odcienia, choć nie jest on pożądany i stanowi pewną niedoskonałość.

WYSOKOŚĆ I CIĘŻAR CIAŁA:

Wysokość w kłębie:

Psy od 21 do 25 cm.

Suki od 20 do 23 cm.

Waga: od 3 do 4 kg.

WADY: Wszelkie odstępstwa od wyżej wymienionych cech należy uznać za wady, których ocena powinna być proporcjonalna względem ich stopnia i zasięgu. Odnosi się to również do obuocznego zezą zbieżnego oraz długości ciała, przekraczającej wysokość w kłębie więcej, niż o 43%.

POWAŻNE WADY:

- Rzymski nos.
- Wyraźny przodozgryz, jeśli psuje zewnętrzny obraz kufy.
- Wielkość psów powyżej 26 cm lub poniżej 19 cm.
Wielkość suk powyżej 25 lub poniżej 18 cm.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Wyraźna rozbieżność lub zbieżność płaszczyzn głowy..
- Całkowita depigmentacja nosa lub nos w kolorze innym, niż czarny.
- Tyłozgryz.
- Zez.
- Zupełna depigmentacja powiek.

- Bezogoniastość, skrócony ogon – zarówno jeśli jest to cecha wrodzona, jak i nabyta.
- Lokowata szata.
- Jakikolwiek inny kolor, niż biały, z wyjątkiem bladego odcienia kości słoniowej.
- Łaty w innych kolorach, bez względu na ich zasięg.

Uwaga: Samce powinny mieć dwa normalnie wykształcone jądra, całkowicie opuszczone do moszny.